

[Justitsministeren]

kvalifikationstillæg på 1 kr. 65 øre. For arbejde i produktionsværkstederne udgør den gennemsnitlige timeindtjening ca. 5 kr. 65 øre.

En timeløn af denne størrelse lyder selvfølgelig ikke af ret meget og forekommer lav. Man må dog, når man skal se på den, være opmærksom på, at langt den overvejende del af de indsatte ikke har udgifter til kost og logi, ligesom de indsatte får stillet en række andre forskellige ydelser gratis til rådighed. Endvidere får de indsatte ved løsladelsen udbetalt et beløb svarende til 7 kr. 50 øre pr. opholdsdag i anstalten.

Tages der hensyn til disse forhold, stilles der således årligt omkring 50.000 kr. skattefrit til rådighed for en indsat. Til sammenligning kan jeg oplyse, at der efter de gældende regler årligt udbetales ca. 39.400 kr. til klienter, som er på varig bistandshjælp.

Når man taler om, at de indsatte bør have en løn svarende til lønnen på det almindelige arbejdsmarked, må man samtidig gøre sig klart, at produktiviteten i fængslerne ligger langt under produktiviteten i det private erhvervsliv, og den kan end ikke dække minimumslønnen på det private arbejdsmarked.

Som forslagsstillerne har peget på, nedsatte jeg i oktober 1982 et udvalg, der havde været forberedt af min forgænger. Dette udvalg fik bl.a. til opgave at overveje, om der er behov for at revidere de gældende regler vedrørende de indsattes vederlag for arbejde og undervisning. Formand for udvalget blev tidligere arbejdsminister Lauge Dahlgaard.

Jeg har i et samråd med retsudvalget den 11. december 1984 redegjort for dette udvalgs hidtidige arbejde. Jeg vil derfor i dag ikke gå i detaljer, men blot oplyse, at udvalget i en foreløbig indstilling fra september 1983 har givet udtryk for, at forslag om principielle eller i øvrigt væsentlige ændringer i ordningen vedrørende de indsattes vederlag for arbejde og undervisning bør afvente en række nærmere angivne undersøgelser. Det er over for mig oplyst, at udvalget forventer i foråret 1985 at have bearbejdet resultaterne af disse undersøgelser.

Som jeg har oplyst under samrådet med retsudvalget, har udvalgets formand frarådet, at man trækker enkelte dele af det samlede problemkompleks ud til isoleret behandling. Hr. Lauge Dahlgaard finder således, at eventuelle forsøg med normal løn el.lign. bør til-

rettelægges ud fra en sammenfattende vurdering af behovet for reformer vedrørende arbejdsdriften, undervisningen og fritidslivet i anstalterne.

Jeg vil ikke udelukke, at en omlægning af betalingerne til indsatte vil kunne være med til at styrke selvfølelsen hos de indsatte og dermed på lang sigt muligvis få betydning for de indsattes gentilpasning til samfundet. På den anden side har det efter min opfattelse ikke nogen mening at iværksætte forsøg med nye aflønningsformer, før vi har fået foretaget en samlet vurdering af behovet for reformer på dette område. En sådan vurdering vil udvalget ifølge formanden have foretaget omkring slutningen af dette år.

Jeg finder derfor, at en beslutning om gennemførelse af forsøg med overenskomstmæssig løn til de indsatte i afsoningsanstalterne bør afvente udvalgets overvejelser.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at justitsministeriet er ved at indhente oplysninger fra de øvrige nordiske lande om reglerne for aflønning af indsatte i disse lande. Retsudvalget vil blive gjort bekendt med oplysningerne, så snart de foreligger.

Til slut vil jeg gerne bemærke, at det ikke er korrekt, når det i bemærkningerne til beslutningsforslaget er anført, at recidivprocenten inden for de to første år efter løsladelsen er 70-80. Antallet af personer, der begår ny kriminalitet, er for stort, men procenten er dog ikke 70-80, men ca. 50.

Torben Lund (S):

Vi er principielt positive over for at iværksætte forsøg med en anden aflønningsform for de indsatte i fængslerne. Som justitsministeren nævnte, er normaltimelønssatsen i vore fængsler i dag 4 kr. 3 øre, og jeg synes nok, det er udtryk for en umyndiggørelse. Jeg tror, det er en aflønning, der direkte modarbejder en resocialisering af de indsatte.

Jeg tror, der vil være store fordele ved at finde en anden aflønningsform under selve opholdet i institutionen, således at den enkelte indsatte kan få nogle mere almindelige økonomiske forpligtelser, skal underholde sin familie, skal betale skat, skal betale for kosten, altså leve en normal tilværelse også under afsoningen.

Men samtidig vil jeg også godt fremhæve det, justitsministeren var inde på vedrørende